

KANÁLY A PROUDY

Kanály Proudy mohou být používány jak BASICem, tak programy ve strojovém kódu. V BASICových programech nelze ovšem využít všech možností, které mohou kanály uživateli poskytnout, i když i v BASICu je možné docílit některých zajímavých výsledků.

Myšlenka na niž je postavena existence kanálů je velmi jednoduchá: maximálně unifikovat způsob způsob předávání informací takovým perifériím jako je tiskárna, mikrodrajv, disk, ap. - všechny tyto informace lze vyslat pomocí jediného příkazu s tím je PRINT.

Kanál vlastně představuje přenosovou linku spojující počítač s některým těchto zařízení. Chceme-li například předat informaci tiskárně, pak je nutné použít PRINT, ale použít k tomu odpovídající "linku" - kanál sloužící ke komunikaci s tiskárnou.

Normálně ve Spectru existují čtyři kanály:

- Kanál "P" PRINTER - komunikace s tiskárnou
- Kanál "S" SCREEN - komunikace s horní částí obrazovky (uživatelské okno)
- Kanál "K" KEYBOARD - slouží k vyslání nebo příjmu informace (např. INPUT, v době vkládání příkazů přímo z klávesnice atd.), využívá se dolní část obrazovky (systémové okno)
- Kanál "R" WORKSPACE - není přístupný z BASICu, slouží k skladování informací, které pak mohou být přečteny najednou.

Z úrovně BASICu lze využít pouze první tři z uvedených kanálů; nepoužíváme jejich název, ale musíme použít číslo kanálu. Toto číslo je tzv. proud. Přiřazení kanálů a proudů je následující:

Proud	-3, 0, 1	Kanál	K
	-2		S
	0		P
	-1		R

Proudy 4 až 15 jsou po startu systému uzavřeny, t.j. není jim přiřazen žádný kanál.

Všechny proudy se záporným číslem jsou z BASICu nepřístupné, ovšem k využívání kanálů K, S a P stačí proudy 0, 1, 2 a 3.

Příkaz PRINT tiskne v kanále S (proud 2). LPRINT, který tiskne na tiskárně, se od PRINT liší pouze tím, že používá kanál P (přes proud 3). Chceme-li uvnitř příkazu PRINT nebo LPRINT změnit kanál tisku, pak je nutné použít znak # (hash), za kterým následuje číslo námi zvoleného proudu. Napišeme-li:

PRINT #3;"text"

Pak je výsledek stejný jako LPRINT "text". Slovo se objeví na tiskárně. Kanál tisku lze měnit libovolně několikrát uvnitř jediného příkazu:

LPRINT "tisknu na tiskarne";#2;"ted v horni casti obrazovky";#0;"a nakonec v systemovem okne"; PAUSE 0

Příkaz PAUSE 0 je použit proto, aby nápis v dolní části obrazovky nebyl okamžitě vymazán zprávou "0 O.K.".

Existuje teoretická možnost volby kanálu v instrukci INPUT, ale výběr je omezen na dva proudy: 0 a 1, tedy jen do kanálu K. V ostatních kanálech nelze INPUT použít, protože pouze kanál K může sloužit jako vstupní. Vstup z klávesnice je odesílaný do dolní části obrazovky.

Kromě PRINT #, INPUT # a LIST # existují ještě příkazy umožňující otevřít nebo zavírat proudy, které může uživatel používat (proudy 4 až 15). Je to příkaz OPEN #, který proud otevřívá a CLOSE #, který jej uzavře.

OPEN # číslo_kanálu, jméno_kanálu otevřívá proud uvedeného čísla a přiřazuje mu kanál uvedeného názvu. Název je jednoznakový řetězec "K", "S" nebo "P" (velikost znaků nerovná). Může být samozřejmě použita i řetězcová proměnná o délce 1 a obsahující platný znak (jinak zpráva "Invalid file name").

Chceme-li tedy například otevřít proud 4 pro kanál K, napišeme:

OPEN #4,"K" nebo OPEN #4,"k"

a od toho okamžiku PRINT #4; ... tiskne v dolní části obrazovky. Děje se tak do okamžiku, kdy kanál uzavřeme pomocí CLOSE #4. Pak pokus o použití tohoto proudu vede k protestu počítače: "Invalid stream". Při zavírání kanálů je třeba myslet, protože díky chybě v ROM vede pokus o zavření kanálu, který už byl zavřen, nebo nebyl vůbec otevřen, k havárii systému.

V programech, které vůbec nepoužívají strojový kód mohou být kanály použity k tisku nějakých dat (např. jako v následujícím příkladě tabulky a b\$) - podle potřeby na obrazovce nebo na tiskárně:

```
10 DIM a(20); DIM b$(20,16)
      .
100 OPEN #4,"S": GOSUB 1000
110 OPEN #4,"P": GOSUB 1000
      .
1000 REM program tisknouci pole a() a b$()
1010 PRINT #4;" Pole a","Pole b$"
1020 FOR n=1 TO 20
1030   PRINT #4;n;TAB 3;a(n),b$(n)
1040 NEXT n
1050 RETURN
```

A to je prakticky vše, k čemu je možné využít kanály na úrovni BASICu. Jejich dokonalejší využití je možné až při použití assembleru a podprogramů uložených v ROM. Neznamená to, že se v BASICu nedá už nic podnikat – podprogramy obsluhy kanálů napsané v assemblérsku můžeme vložit do příkazů DATA, nebo jej natáhnout z pásku pomocí LOAD "" CODE. provedením několika příkazů POKÉ "Připojujících" nás podprogram k existujícím kanálům, získáme možnost tento podprogram používat příkazy PRINT, LIST nebo INPUT. O tom si povíme později.

Ve strojovém kódu je tisk poněkud komplikovanější, protože ve strojovém kódu není příkaz, který by byl ekvivalentní příkazu PRINT. Běží-li BASICový program a interpreter narazí na PRINT je provedena celá řada strojových podprogramů. První z těchto podprogramů je CHAN-OPEN sídlicí v ROM na adrese 5633 (#1601), který otevírá kanál pro tisk. Otevření zde nemá stejný význam jako v BASICu – tam šlo o přiřazení proudu ke kanálu – zde jde pouze o nalezení a zapamatování si čísla daného kanálu. Před voláním tohoto podprogramu je v akumulátoru umístěno číslo otevřaného kanálu. Hodnota je zapsána v kódu U2 (dvojkový doplněk).

Je-li kanál otevřen, můžeme se věnovat vlastnímu tisku. Základní podprogram vysílající jediný bajt informace v používaném kanále je v ROM na adrese 16 (#10). Podprogram můžeme zavolat pomocí CALL 16 (CALL #10), nebo ještě jednodušeji RST 16 (RST #10). Tento podprogram vyšle na otevřený kanál znak, jehož kód nalezneme v akumulátoru. Takže chceme-li např. v horní části obrazovky vytisknout písmeno "A" můžeme napsat následující program: (nemáte-li v počítači natažený assembler, použijte program, který je uveden dále.)

```
BE FE LD A,-2      ; číslo kanálu
CD 01 16 CALL 5633    ; otevření kanálu S
BE 41 LD A,65      ; kód znaku "A"
C9 RET             ; návrat
```

Nejdříve otevřeme kanál přiřazený proudu 2 – tedy S, pak do něj pošleme kód znaku "A". Chceme-li nyní v kanále S vytisknout další znak, pak nemusíme kanál znova otevřívat. Každý kanál zůstává otevřen do okamžiku, kdy se otevře jiný kanál.

Chceme-li vytisknout delší text, pak není přiliš pohodlné vysílat každý znak separátne. V ROM je naštěstí uloženo několik podprogramů, které tento problém řeší. První je na adrese 8252 (#203 PR-STRING). Tiskne text, jehož délka je uložena v registrovém páru BC a adresa prvního znaku v registrovém páru DE. Text může obsahovat libovolné znaky o kódech 0 – 255. Podprogram může pracovat v libovolném kanále, je třeba jen nezapomenout před jeho použitím otevřít požadovaný kanál.

```
BE 02 LD A,2      ; číslo proudu
CD 01 16 CALL 5633    ; otevření kanálu S
11 72 09 LD DE,2466    ; adresa řetězce
01 1E 00 LD BC,30      ; délka
CD 30 20 CALL 8252      ; tisk textu
C9 RET             ; návrat
```

Druhá procedura tisknoucí texty je na adrese 3082 (#0C0A P0-MSG). To tiskne pouze řetězce znaků s kódy 0 - 127, ale má tu výhodu, že můžeme mít v paměti uloženo za sebou až 256 řetězců a nestarat se ani o adresu ani o délku kteréhokoliv z nich.

V bajtu těsně před prvním řetězcem uložíme hodnotu větší než 127 a za ni text řetězce. Jeho konec označíme tak, že ke kódu posledního znaku přičteme 128 (nastavíme bit 7 na 1, číslo je v konvenci dvojkového doplňku záporné). Hned za tímto bajtem může být začátek dalšího řetězce, zapsaného tímž způsobem. Chceme-li nyní některý z těchto řetězců vytisknout, vložíme do DE adresu bajtu, který je před prvním znakem prvního řetězce, do akumulátoru vložíme pořadové číslo textu, který se má tisknout. Je to hodnota osmibitová, tedy 0 - 255, kde 0 označuje první řetězec, 1 druhý ... 255 dvěstěpadesátýšestý. V ROMce byste našli několik oblastí textu uloženého tímto způsobem. Vyzkoušejte si jeden z nich - jsou v něm uloženy texty všech chybových zpráv:

	3E 02	LD A,2	; číslo proudu
	CD 01 16	CALL 5683	; otevření kanálu S
	AF	XOR A	; znulování registru A
LOOP	F5	PUSH AF	; uschování stavu A
	11 91 13	LD DE,5009	; adresa bajtu před ; prvním textem
	0D 0A 0C	CALL 3082	; tisk textu o čísle A
	3E 00	LD A,13	; přechod na nový řádek
	D7	RST 16	; tisk <ENTER> (CR)
	F1	POP AF	; obnovení obsahu A
	3C	INC A	; další text
	FE 1E	CP 30	; návrat, byl-li již
	D0	RET NC	; třicátý bajt
	18 EF	JR LOOP	; (-17) opakuj

Proanalyzujte činnost tohoto programu a porovnejte vytisklé zprávy se skutečným obsahem oblasti paměti 5009 - 5460 (Pomoci PEEK ... a CHR\$ PEEK ...).

Pokud je v A hodnota 0 až 9, můžete ji vytisknout pomocí CALL 5615 - je to totéž jako ADD A, (kód znaku "0") ples RST 16. Chcete-li vytisknout hodnotu větší než jednocyfernou ale menší než 10000, můžete ji uložit do BC a provést podprogram na adrese 6683 (#1A1B OUT-NUM-1).

Pokud nám nestačí ani tento rozsah, pak musíte použít subrutiny tzv. "kalkulátoru". Je to část interpreteru BASICu, která se zabývá všemi druhy výpočtů a k ukládání hodnot používá oblast paměti označovanou jako "CALCULATOR STACK" - zásobník kalkulátoru. Pomoci podprogramů kalkulátoru je možné hodnoty uložené v zásobníku kalkulátoru sčítat, odčítat, násobit, dělit, umocňovat, používat je jako argumenty různých funkcí atd. Je také možné vytisknout hodnotu čísla, které se nachází na vršku zásobníku. Stačí použít pouze dva podprogramy: první - který zapíše hodnotu z registrů mikroprocesoru na vršek zásobníku a druhý, který tuto hodnotu vytiskne.

Abychom zapsali hodnotu na zásobník, uložíme ji do páru BC a zavoláme podprogram na adresě 11563 (#2028 STACK-BC). Pak otevřeme příslušný kanál a vytiskneme hodnotu zapsanou na zásobník pomocí CALL 11747 (#2DE3 PRINT-FP).

01 39 30	LD BC,12345	; zápis hodnoty
CD 2B 20	CALL 11563	; 12345 na zásobník
		; kalkulátoru
3E 02	LD A,2	; číslo proudu
CD 01 16	CALL 5633	; otevření kanálu S
CD E3 2D	CALL 11747	; tisk hodnoty z vršku
		; zásobníku
C9	RET	; návrat

Tyto podprogramy umožňují vytisknutí prakticky libovolného textu nebo hodnoty a lze je s výhodou používat programy napsanými v assembleru. Na úrovni strojového kódu v podstatě odpovídající příkazu PRINT. Umožňuje využívat kanály a jejich studiem se naučíte využívat kanály ke speciálním účelům - např. k vylepšení příkazu PRINT, k zabezpečení programů před vylistováním atp. Následuje výpis jednoduchého programu, který vám umožní spustit mc rutiny, které jsme probrali:

```
1 REM vyzkoušení příkladu v assembleru
10 CLEAR 59999: LET x=60000
20 READ a,b,c,d,e,f
30 DATA 10,11,12,13,14,15
40 READ a$*
50 FOR n=1 TO LEN a$ STEP 2
60   POKE x,VAL a$(n)*16+VAL a$(n+1)
65   LET x=x+1
70 NEXT n
80 RANDOMIZE USR 60000
85 umistete sestnactkový zapis mc programu v radku 90 DATA ,
```

Např. náš první příklad by vypadal následovně:

```
90 DATA "3EFECD01163E41D7C9"
```

Probereme si systém kanalu Spectra a pokusime se proniknout do tajemství jejich cinnosti. Základní instrukci vysilajici znaky otevřeným kanálem je RST 16 (RST #10). Vyuziva ji většina rutin v ROM. Napr. rutina na adresě 8252 (#203C) s nazvem PR-STRING postupne umisťuje do akumulatoru znaky tiskeneho reťazce a posila je pres RST 16.

Jak to, že RST 16 tiskne jednou v kanale S a jindy v kanale K ? V čem spocívá otevření kanalu?

V oblasti rezervované pro operacni systém Spectra existuje nekolik oblasti slouzicich k obsluze kanalu. K dispozici jsou také urcito systemove promenne a oblast CHANNEL INFORMATION, lezici mezi systemovymi promennymi a BASICem, obvykle na adresě 23734. Pro ujisteni, zda tam skutečne je staci zjistit hodnotu systemove promenne CHAN6, v níž je uložena adresa pocatku této oblasti.

Zde jsou uloženy adresy rutin obsluhy kanalu. Pro informace pro jednotlivý kanal je určeno 5 bajtu.

ADRESA	HODNOTA BAJTU	
	HEX	DEC
23734	F4	244 \
35	09	9 / 2549
36	A9	169 \
37	10	16 / 4264
38	4B	75 kanal K
39	F4	244 \
23749	09	9 / 2549
41	04	196 \
42	15	21 / 5572
43	58	88 kanal S
44	81	129 \
45	0F	15 / 3969
46	04	196 \
47	15	21 / 5572
48	58	88 kanal R
49	F4	244 \
23750	09	9 / 2549
51	04	196 \
52	15	21 / 5572
53	58	88 kanal P
23754	80	128 konec

OBR.1 TABULKA "CHANNEL INFORMATION"

Prvni dva bajty obsahuji adresu rutiny obsluhy kanalu v priprave, že je pouzivan jako vystupni (OUTPUT), dva nasledujici pro adresu rutiny obsluhujici kanal jako vstupni (INPUT). Posledni paty bajt je kod jednopismenneho nazvu kanalu. Pro kanaly S, P a R, ktere jsou pouze vystupnimi kanaly (nemohou byt pouzity pro prijem informaci od vnejsich zarizeni), ukazuje druhá adresa na rutinu generujici zavoru "Invalid I/O device".

Za informacemi o vsech existujicich kanalech se nachazi koncovy znak - bajt s hodnotou 128 (#80), oddelujici CHANNEL INFORMATION od nasledujiciho programu v BASICu.

V dobe otevreni kanalu jsou pouzivany systemove promenne STRMS a CURCHL. Promenna STRMS je na adrese 23568 a ma delku 38 bajtu. Obsahuje informace o prirazení kanalu proudum, t.j. informaci o tom, že kanal K muzeme pouzivat pres proudy -3, 0 a 1 a kanal P pouze pres proud 3. Viz obr.2 na pristi strance. Pro kazdy proud jsou určeny dva bajty pouzivane rutinou otevirajici

kanaly (CHAN-OPEN na adrese 5633 [#1601]) jako jedna dvoubajtová hodnota. Je-li rovna 0, pak to znamená, že proud je uzavřen (není mu přirazen žádny kanál). Pokus otevrit tento kanal skončí zprávou "Invalid stream". Je-li zde hodnota různá od nuly, pak je použita jako offset pro adresu otevřaného kanalu v CHANNEL INFORMATION.

Hodnota i přečtena ze STRMS ukazuje na první bajt oblasti CHANNEL INFORMATION, cíli na adresu přečtenou v promenne CHANS. Rutina otevirající kanaly prida k hodnotě CHANS hodnotu STRMS změněnou o 1. Adresa získaná tímto způsobem je adresou peti bajtu popisujicich práve otevřany kanal. Tato adresa zustane uložena v systemové promenne CURCHL (CURrent CHanel - aktuální kanal) na adrese 23633. Na zakladě hodnoty této promenne identifikuje RST i6 kanal i adresu rutiny její obsluhy.

Zkusme něco změnit ve STRMS: v datech tykajicich se proudu 3 je hodnota 16 (16+256*0), která ukazuje na kanal P (23734+16-1)=23749 - viz obr.1. Když tam umístíme místo 16 číslo 6, pak bude proud 3 nastaven do kanalu S - LPRINT bude fungovat stejně jako PRINT - tedy výstup nepůjde na tiskárnu, ale na obrazovku:

POKE 23580,6: LPRINT "To mělo byt na tiskarne."

Napis se na obrazovce skutečně objeví, pretože bylo použito příkazu LPRINT.

Je čas přistoupit ke konkrétním příkladům. Podívajme si na Proceduru zajistujici vysílání znaku kanalem S, která ponekud mení cinnost příkazu PRINT: v případě tisku kazdého znaku (kromě mezery a ridicích znaku) je generovan krátký zvuk a následuje krátká pauza. Dosahneme tím efektu, jako by tisknul dalnopis.

ADRESA	HOODNOTA BAJTU	HEX	PROUD -->	KANAL
23568	01			
69	00	-3	-->	K
23570	06			
71	00	-2	-->	S
72	0B			
73	00	-1	-->	R
74	01			
75	00	0	-->	K
76	01			
77	00	1	-->	K

	78	06				
	79	00	2	-->	S	
	23580	10				
	81	00	3	-->	P	
	82	00				
	83	00	4	-->	uzavren	
	84	00				
	85	00	5	-->	uzavren	
<hr/>						
	23604	00				
	23605	00	15	-->	uzavren	
<hr/>						

OBR. 2 TABULKA "STRMS"

Jak funguje program z listingu 2? V informacích o kanale S

umístíme adresu našeho programu. Nyní bude RST 16 v tomto kanale smerovat do našeho programu na adresě 65811 a ne do standardní rutiny v ROM.

```

10 :      dahnopis
20
30 CURCHL EQU 23633
40      ORG 65809
50
60
70 CUR1  DEFW 2548
80
90 START PUSH AF
100    LD A,I
110    JP P0,NOHALT
120    HALT
130    NOP
140 NOHALT POP AF
150    CP 33
160    JR C,NOBEEP
170    PUSH AF
180    PUSH IX
190    LD DE,30
200    LD HL,150
210    CALL 949
220    POP IX
230    POP AF
240 NOBEEP LD HL,(CUR1)
250    CALL 5676
260    LD HL,(CURCHL)
270    LD BC,START
280    LD E,(HL)
290    LD (HL),C
300    INC HL
310    LD D,(HL)
320    LD (HL),B

```

Zde si zapamatujeme stav akumulatoru (obsahuje kod znaku, který má být vytisknán), pak si zkontrolujeme zda případně není zablokováno prerušení (instrukce LD A,I a JP P0,65819). Je-li tomu tak, vyhneme se instrukci HALT, která by měla za následek "kousnutí" počítace (normalně docasné zastavuje práci počítace). Dale obnovíme obsah akumulatoru a podíváme se, co se má tisknout. Jsou-li to řídící znaky nebo mezera (kody menší než 33), pak preskocíme instrukce generující zvuk, ne-li schováme si znova akumulator na zásobník i s obsahem IX, nastavíme do DE délku zvuku a do HL jeho vysoku a pomocí CALL 949 zavoláme proceduru BEEP v ROM. V době obsluhy kanalu je zakázáno menit obsahy alternativních registrů BC' a DE' a registru IX a IY. Rutina BEEP používá registr IX, proto si jej musíme uložit na zásobník a na záver opět jeho stav obnovit. Po BEEP vytiskneme znak

```
330      LD    A,B  
340      CP    D  
350      JR    NZ,ZMENA  
360      LD    A,C  
370      CP    E  
380      RET   Z  
390 ZMENA LD    (CUR1),DE  
400      RET
```

na obrazovku "obvyklou" rutinou v ROM. Nemuzeme to vsak provest obvyklym CALL 2548, ale trochu oklikou. V informacích o kanále S (a také K a P) nejsou vždy adresy 2548. V době tisku ridicích znaku AT a TAB i vsech, které se zabývají atributy zde dochází k docasním změnám. Jde o

dva az tri bajty, které se netisknou. První bájt je uložen v Promenne TVDATA a adresa 2548 je změněna na 2669 (AT a TAB) nebo 2695 (INK, PAPER, OVER, BRIGHT atd.). Je-li tisknut znak barvy je az po odeslání druhého bajtu změněn papír, inkoust nebo něco jiného a pak je teprve vrácena "normalní" adresa 2548. V případě AT a TAB zůstane druhý bájt také uložen a teprve třetí tiskne znak a vraci adresu v CHANNEL INFORMATION na 2548.

Aby nedoslo k porušení tohoto mechanizmu při výskytu ridicích znaku, musíme v našem programu zohlednit změny, které v této oblasti nastanou. Nejjednodušeji to lze udělat tak, že vždy po zavolení PRINT-OUTPUT v ROM (t.j. od adresy 2548, 2669 nebo 2695) otestujeme adresu nacházející se v informacích kanalu S, kterou tam rutina tisku mohla umístit a jestli je jina než 65311 (což by znamenalo, že PRINT-OUTPUT ji nezměnila), pak si ji uložíme na adresu 65309. Když následně je RST 16 nasmerována do našeho programu, přečteme odtud adresu volání PRINT-OUTPUT a skočíme tam pomocí CALL 5676. Na tomto místě je instrukce JP (HL), tedy něco na způsob v assembleru neexistující instrukce CALL (HL) – vyvolání podprogramu, jehož adresa je v rejstříku HL.

Proceduru obsluhující kanál si můžete napsat v některém assembleru. Chcete-li ji použít v jakém vlastním BASICovém programu, pak je nejvhodnejší ji uložit v příkazech DATA a v době činnosti programu ji přenest do RAM pomocí POKE. Pomocí POKE změnit také hodnoty v CHANNEL INFORMATION, nebo obě metody kombinovat. Vyrobíte-li si rutinu strojového kódu, staci pro její použití provést:

```
CLEAR 65308  
LOAD "" CODE 65309  
POKE 23739,31  
POKE 23740,255
```

Program na obrázku 4 na nasledující straně umisťuje rutinu na konec paměti od adresy 65309. V posledním řádku DATA je umístěn kontrolní součet, což by mělo upozornit na eventualné vzniklé chyby při zápisu. Po umístění rutiny do paměti zbyva jenom ji spustit. Potrebujeme nasmerovat kanál S na tuto rutinu t.j. na adresu 65311, cili umístit tuto adresu do informaci pro kanál S. To udeláme v řádku 53 pomocí:

```
POKE 23739,31: POKE 23740, 255
```

V dalsím řádku vyskytující se LIST predvádí jak rutina funguje.

Vsechno funguje spravne, rodinni prislušnici reaguji podrazdene na ramuseni pocitace, kdyz tu ejhle - po CLS nebo ENTER a automaticke vylistovani programu vse zmizi - PRINT a LIST funguje zase normalne. Je to proto, ze CLS vraci do kanalu S (a také K) adresu obsluhy 2548. Je to velmi výhodne v priprave, že bychom omylem umistili do CHANNEL INFORMATION nejakou pomýlenou hodnotu, která by znemožnila spravnou činnost těchto kanalu v pravde stejných. Pak staci jen ENTER a vše je OK.

```
10 CLEAR 65309: RESTORE
20 READ A,B,C,D,E,F
30 DATA 10, 11, 12, 13, 14, 15
40 LET X=65309: RESTORE 200: GO SUB 100
50 POKE 29739,31: POKE 29740,255
90 LIST: STOP
100 LET S=0
110 READ A$: IF A$(1)=".," THEN GOTO 170
120 FOR N=1 TO LEN A$ STEP 2
130 POKE X,16*VAL A$(N)+VAL A$(N+1)
140 LET S=S+POKE X
150 LET X=X+1: NEXT N
160 GOTO 110
170 IF S=VAL A$(2) TO ) THEN RETURN
180 PRINT FLASH 1; "OPRAV DATA V RADCICH DATA !!!"
190 STOP
195 REM
200 DATA "F409F5E057E227FF7600F1FE21380FF500E5111E00
        219600CDB50300E1F1"
210 DATA "2A1DFFCD2C162A5150011FFF5E7123567078BA2003
        798BC8E0531DFFC9"
220 DATA ",7253"
```

OBR. 3 LISTING PROGRAMU "DALNOPSIS"

V tomto případě se nam to ovšem nehodi a musíme tuto činnost eliminovat. Je možné nasi adresu vracet po každém CLS pomocí dvou instrukcí POKE ale to není nejvhodnejší řešení. Lepší je nasledující metoda.

CLS vraci standardní adresy kanalu S a K. Aby CLS nalezl v CHANNEL INFORMATION adresu kam se tyto hodnoty umísti použije proudy - informace o kanale S získá s kanalu -2 a k nalezení kanalu K použije proud -2. Jestliže otevřeme dva kanaly S a jeden přiřadíme proudu -2 a druhý proudu +2, pak do druhého nebude CLS zasahovat. V tomto kanale umístíme adresu nasi rutiny.

Proč se kanál, který vytvoříme musí jmenovat S ? Vznikly nam dva kanaly a oba mají stejné jméno.

Kanaly K, S a P jsou obsluhovány společnou rutinou PRINT-OUT (na adrese 2548). Ta musí nejakým způsobem zvědět na který kanál je informace vysílána, jinak receno kam znak vytisknout. K tomu se využívají některé bity v určitých systémových promenných nastavené odpovídajícím způsobem procedurou otevírající kanaly (adr. 5633), v závislosti na názvu otevřaného kanalu.

Bit 1 promenne na adrese 23611 rika zda znak pujde na tiskarnu, nebo na obrazovku (1=tiskarna, kanal P, 0=obrazovka, kanal K nebo S. Bit 0 promenne TV-FLAG (adr. 23612) informuje o tom, zda pouzivame horni nebo dolni cast obrazovky (1=dolni, kanal K, 0=horni, kanal S). Ještize procedura CHAN-OPEN v dobe otevirani kanalu zjisti jiny nazev kanalu nez K, S nebo P, pak ponecha stav techto ukazatelu beze zmen. Chceme-li tedy, aby nas novy kanal pouzival rutinu PRINT-OUTPUT k tisku na horni cast obrazovky, pak jej musime nazvat S preto, ze už jeden takovy kanal existuje.

Pro informace o tomto novem kanale musime vytvorit v pameti pet bajtu mista pocinaje adresou, na které se nachazel konec oblasti CHANNEL INFORMATION. K tomu muzeme vyuuzit rutiny na adrese 5717 (#1655, MAKE-ROOM), ktera presouva obsah pameti pocinaje adresou ulozenou v HL a koncici poslednim bajtem prostoru vyuuzivaneho BASICem o BC bajtu smerem nahoru a ktera soucasne provede odpovidajici zmeny v prislusnych systemovych promennych jako PROG, VARS a pod. Dale umistime do uvolneneho mista informace o vytvarenem kanalu, tedy adresa vystupu 65811, adresa vstupu 5572 (protoze nase rutina, stejne jako standardni v ROM neni schopna prijimat informace od vnejsich zarizeni) a nazev kanalu, cili kod znaku 'S'. Na zaver už staci jen pripojit nas kanal na proud 2 pomocí POKE 23758,21 (informace o nasem kanale jsou 21, 22 .. 25-ty bajt oblasti CHANNEL INFORMATION).

A v tomto pripade už ani CLS nebo ENTER nezrusi nas zpusob tisku.

Rozdíl od predchozi verze je pouze ve zpusobu spusteni procedury v assembleru, takze jen staci upravit program z obrazku 4 podle obrazku 5 a program znova spustit pomocí RUN.

```
50 RESTORE 300: LET X=23300: GOSUB 100
60 RANDOMIZE USR 23300
70 RESTORE 350: LET X=23754: GOSUB 100
80 POKE 23758,21
300 DATA "01050021C9500C5516"
310 DATA ".634"
350 DATA "1FFFC41553", ".596"
```

OBR. 5 UPRAVA PROGRAMU Z OBR.4

Majte na pameti, ze neni treba provadet znova RANDOMIZE USR 23300, nebot by to melo za nasledek vytvoreni dalsich peti bajtu (nepotrebnych) a presunuti BASICu nahoru.

A to je prakticky vsechno. Tyto znalosti o kanalech a proudech staci k tomu, abyste je mohli pouzivat k libovolnemu rozumnemu ucelu. Je treba mit na pameti, ze pri vsech experimentech s kanaly a assemblerem musite byt maximalne opatrni. Drobna chyba muze smaznout celou pamet a dostanete zpravu " 1982 Sinclair Research Ltd", coz je v tomto pripare totez jako jirankovske "Sorry, vole, error!". Radeji nekolikrat si proverte, zda jste se nedopustili chyby. Nevytvarejte v proudech a kanalech zbytecne chaos, protoze pak se v tom pak nevyznate ani vy, ani Spectrum. Pokud k necemu takovemu dojde, pak nezbyva nez provedet v primem rezimu takovou sekvenci, ktera obnovi normalni hodnoty v prvnich 21 bajtech CHANNEL INFORMATION:

FOR N=0 TO 20: POKE 28784+N,PEEK 5551+N: NEXT N

a provedet

RANDOMIZE USR 4720

coz navrati normalni stav zevnejsek i promenne STRMS. V tomto pripare se nemusite napisem, který se objevi v dolni casti obrazovky vzrusovat - program, který byl v pameti tam zustal beze změn a lze jej nadale pouzivat.

TOMASZ SURMACZ
BAJTEK 8/87

TRANSLATE & TASWORD DATLING NOT (C) TOPSOFT KRALUPY/VLT

TRANSLATION & TASWORD DATLING (C) 1988 TOPSOFT KRALUPY

Natisnuto pro ZD Svatym Karolinku - srpen 1989.